

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552)

เรื่อง

การนำเสนองบการเงิน

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2551 (IAS 1: Presentation of Financial Statements (Bound volume 2009))

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ 1-บทนำ 16
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2-6
คำนิยาม	7-8ก
งบการเงิน	9-46
จุดมุ่งหมายของงบการเงิน	9
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	10-14
ข้อพิจารณาโดยทั่วไป	15-46
การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตาม	
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	15-24
การดำเนินงานต่อเนื่อง	25-26
เกณฑ์คงค้าง	27-28
ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม	29-31
การหักกลบ	32-35
ความถี่ในการรายงาน	36-37
ข้อมูลเปรียบเทียบ	38-44
ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ	45-46
โครงสร้างและเนื้อหา	47-138
ความนำ	47-48
การระบุชื่องบการเงิน	49-53
งบแสดงฐานะการเงิน	54-80ก
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงิน	54-59
ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน	60-65
สินทรัพย์หมุนเวียน	66-68
หนี้สินหมุนเวียน	69-76
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบ	
งบการเงิน	77-80ก
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	81-105
ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	82-87
กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด	88-89
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด	90-96

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	97-105
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	106-110
งบกระแสเงินสด	111
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	112-138
โครงสร้าง	112-116
การเปิดเผยนโยบายการบัญชี	117-124
แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ	125-133
การเปิดเผยเรื่องส่วนทุน	134-136
เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิที่จะขายที่จัดประเภทเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น	136ก
การเปิดเผยเรื่องอื่นๆ	137-138
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ	139-139ค
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	140
แนวทางปฏิบัติ	

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 140 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

บทนำ

บทนำ 1. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงินใช้แทน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน เป็นข้อกำหนดโดยรวม สำหรับการนำเสนองบการเงิน แนวทางสำหรับโครงสร้าง และเนื้อหาขั้นต่ำที่กิจการต้องนำเสนออยู่ในงบการเงิน

เหตุผลในการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน

บทนำ 2. วัตถุประสงค์หลักของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีในการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน คือ เพื่อรวบรวมข้อมูล ในงบการเงินด้วยเกณฑ์ที่มีลักษณะร่วมกัน โดยคณะกรรมการพิจารณาว่าจะเป็นประโยชน์ กว่าที่จะแยกแยะการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ (สินทรัพย์สุทธิ) ของกิจการใน ระหว่างงวดซึ่งเกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ ออกจาก การเปลี่ยนแปลงอื่นในส่วนของเจ้าของ ดังนั้น คณะกรรมการจึงกำหนดให้การเปลี่ยนแปลง ในส่วนของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของทั้งหมด ต้องแสดงอยู่ในงบแสดง การเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่ไม่ได้ เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ

บทนำ 3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้รวมข้อกำหนดที่คล้ายคลึงกันกับมาตรฐานการบัญชีการเงิน ฉบับที่ 130 เรื่อง การรายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ของประเทศสหรัฐอเมริกา (FASB 130, Reporting Comprehensive Income) อย่างไรก็ดี ความแตกต่างบางประการยังคงมีอยู่ โดยได้อธิบายไว้ใน BC 106 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1

บทนำ 4. นอกจากนี้ คณะกรรมการมีความตั้งใจที่จะแก้ไขมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน เพื่อเป็นการปรับปรุงและจัดลำดับย่อหน้าใหม่ เพื่อให้ ง่ายต่อการอ่าน โดยคณะกรรมการไม่มีวัตถุประสงค์ในการแก้ไขข้อกำหนดทั้งหมดของ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ขึ้นใหม่

รูปแบบหลักของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

- บทนำ 5. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ส่งผลต่อการนำเสนอของการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ โดยไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า หรือการเปิดเผยรายการเฉพาะ และเหตุการณ์อื่น ๆ ตามที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น
- บทนำ 6. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้กิจการต้องนำเสนอการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของทั้งหมดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ เช่นกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เป็นรายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียว หรือนำเสนอเป็นสองงบ (งบเฉพาะกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) โดยไม่อนุญาตให้แสดงส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- บทนำ 7. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้กิจการต้องนำเสนองบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่เปรียบเทียบล่าสุดในงบการเงินที่สมบูรณ์ เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือแก้ไขงบการเงินย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่
- บทนำ 8. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่และภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบแต่ละส่วนของผู้ถือหุ้นอื่น โดยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ คือ จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่ถูกจัดประเภทไปเป็นกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบันนั้น
- บทนำ 9. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้กิจการต้องนำเสนอเงินปันผลที่รับรู้จากการจ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของและจำนวนที่เกี่ยวข้องต่อหุ้นในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เงินปันผล คือ ส่วนที่จ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นจะต้องนำเสนอการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของทั้งหมด

การเปลี่ยนแปลงจากข้อกำหนดเดิม

- บทนำ 10. การเปลี่ยนแปลงหลักจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2550) สามารถอธิบายได้ดังนี้

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

- บทนำ 11. มาตรฐานการบัญชีฉบับก่อนใช้ชื่อเรียกว่า “งบดุล” และ “งบกระแสเงินสด” เพื่ออธิบายถึงงบการเงินสองฉบับที่เป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์ ส่วนมาตรฐานฉบับนี้ใช้คำว่า “งบแสดงฐานะการเงิน” และ “งบกระแสเงินสด” แทนหัวข้อดังกล่าว โดยหัวข้อใหม่จะให้ผลใกล้เคียงกับลักษณะของงบดังกล่าวมากขึ้น ซึ่งได้มีการอธิบายไว้ในแม่บทการบัญชี (ดูย่อหน้า BC14-BC21 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)
- บทนำ 12. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบกับงวดก่อน โดยเปิดเผยข้อมูลอย่างน้อยสองงวดสำหรับงบการเงินแต่ละงบและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวได้รวมถึงการกำหนดให้รวมงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่แรกสุดที่นำมาเปรียบเทียบไว้ในงบการเงินฉบับสมบูรณ์ เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์งบการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้า BC 31-BC32 ของ มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)

การแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของผู้เป็นเจ้าของในส่วนของผู้เจ้าของและกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ

- บทนำ 13. มาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม กำหนดให้ทั้งกำไรขาดทุนแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน และให้แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนไว้ในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ ด้วยกันกับการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของซึ่งงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ ประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุน รายการรายได้และค่าใช้จ่ายอื่น และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด โดยงบดังกล่าวยังสามารถเรียกเป็นงบแสดงการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้

- (1) การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในส่วนของผู้เจ้าของที่เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ (เช่น การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ) ให้แสดงเป็นรายการแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ และห้ามไม่ให้กิจการแสดงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เช่น การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่ดีขึ้นโดยการรวมรายการที่มีลักษณะร่วมกันและแยกรายการที่มีลักษณะแตกต่างกันออกจากกัน (ดูย่อหน้า BC37-BC38 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)

- (2) รายได้และค่าใช้จ่ายต้องแสดงในงบการเงินเดี่ยว (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) หรือในงบการเงินสองงบ (งบเฉพาะกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) โดยแสดงแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ(ดูย่อหน้า BC49-BC54 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)
- (3) ส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องแสดงไว้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- (4) กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมต้องแสดงไว้ในงบการเงิน

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น - การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่และผลกระทบที่เกี่ยวข้องทางภาษี

- บทนำ 14. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบแต่ละส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิมไม่ได้รวมข้อกำหนดนี้ไว้ โดยวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว คือเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีข้อมูลทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบเหล่านี้ เพราะส่วนประกอบต่างๆ มักมีอัตราภาษีที่แตกต่างจากอัตราที่ใช้ในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้า BC65-BC68 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)
- บทนำ 15. มาตรฐานฉบับนี้กำหนดให้ กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่สัมพันธ์กับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ คือ จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่ถูกจัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนงวดปัจจุบัน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวคือ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบจากการจัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้า BC69-BC73 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)

การแสดงรายการเงินปันผล

- บทนำ 16. มาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม อนุญาตให้เปิดเผยจำนวนเงินปันผลที่รับรู้เนื่องจากการจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น (ปัจจุบันหมายถึง ผู้เป็นเจ้าของ) และเปิดเผยจำนวนต่อหุ้นที่เกี่ยวข้องในงบกำไรขาดทุน ในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน แต่ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยรายการดังกล่าวในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน แต่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ดูย่อหน้า BC75 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ (ในกรณีการแจกจ่ายให้แก่เจ้าของอยู่ในรูปแบบของเงินปันผล) มีการแสดงแยกต่างหากจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่ไม่ได้เกิดจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของ(แสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

วัตถุประสงค์

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเกณฑ์การนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวจะสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินในงวดก่อนๆ ของกิจการและงบการเงินของกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดโดยรวมของการนำเสนองบการเงิน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาที่ต้องแสดงในงบการเงิน

ขอบเขต

2. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับการจัดทำและนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยสำหรับรายการที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น
4. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับโครงสร้างและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม งบการเงินระหว่างกาลดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 15 ถึง 35 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของทุกกิจการโดยเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นกิจการซึ่งจำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
5. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้นิยามที่เหมาะสมสำหรับกิจการซึ่งแสวงหากำไรทั้งของภาครัฐและภาคธุรกิจ หากกิจการในภาคธุรกิจซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไร หรือภาครัฐ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปใช้ กิจการดังกล่าวอาจจำเป็นต้องดัดแปลงคำอธิบายที่ใช้สำหรับรายการบางบรรทัดในงบการเงิน ตลอดจนงบการเงินเหล่านั้นด้วย
6. ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของผู้ถือหุ้นตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) (เช่น กองทุนรวม) และกิจการซึ่งทุนที่นำมาลงทุนร่วมกันไม่ถือเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (เช่น สหกรณ์) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการนำเสนอส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

คำนิยาม

7. คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อ
วัตถุประสงค์ทั่วไป
(ในที่นี้หมายถึง
งบการเงิน)

ไม่สามารถทำได้ในทาง
ปฏิบัติ

มาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน

รายการที่ถือว่าเป็นการ
ละเว้นไม่แสดงข้อมูล
หรือการแสดงข้อมูลที่ขัด
ต่อข้อเท็จจริงอย่างมี
สาระสำคัญ

งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการ
ของผู้ใช้งบการเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะ
เรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการ
ตัดแปลงตามความต้องการข้อมูลที่
เฉพาะเจาะจง

ข้อกำหนดที่กิจการไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติ
แม้ว่ากิจการได้ใช้ความพยายามอย่าง
สมเหตุสมผลทุกทางที่จะนำไปปฏิบัติ

มาตรฐานและการตีความที่ออกโดย
คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี
ซึ่งประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 2) มาตรฐานการบัญชี
- 3) การตีความมาตรฐานการบัญชี และ
การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

รายการแต่ละรายการหรือทุกรายการ
โดยรวมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิง
เศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยความมี
สาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะของ
การละเว้นไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดง
ข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งต้องพิจารณา
จากสถานการณ์แวดล้อม ทั้งนี้กิจการอาจใช้
ขนาดหรือลักษณะของรายการหรือ
องค์ประกอบทั้งสองรายการร่วมกันเป็น
ปัจจัยประกอบการพิจารณา

ในการประเมินว่า การละเว้นไม่แสดงข้อมูล
หรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงสามารถ
มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้
งบการเงินอย่างมีสาระสำคัญหรือไม่ต้อง
พิจารณาจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ใช้งบการเงิน
โดยแม่บทการบัญชีย่อหน้าที่ 25 ระบุว่าผู้ใช้

งบการเงินจะต้องมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น การประเมินดังกล่าวจึงต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินด้วย

หมายเหตุประกอบ ประกอบด้วย
งบการเงิน

ข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นการอธิบายหรือการแยกแยะแสดงของรายการที่นำเสนอในงบการเงินดังกล่าวและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะรับรู้ในงบการเงินที่นำเสนอ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย

รายการรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึง การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) ซึ่งไม่อนุญาตให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น

องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นประกอบด้วย

- 1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดินอาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน)
- 2) ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ที่บันทึกตามย่อหน้าที่ 93ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)

- 3) ผลกำไรและขาดทุนจากการแปลงค่า
งบการเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศ
(ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง
2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
(เมื่อมีการประกาศใช้))
- 4) ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่า
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย (ดูมาตรฐาน
การบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการ
วัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการ
ประกาศใช้))
- 5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผล
จากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการ
ป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด
(ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การ
รับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน
(เมื่อมีการประกาศใช้))

ผู้เป็นเจ้าของ	หมายถึง	ผู้ที่ถือตราสารที่จัดประเภทเป็นส่วนของ เจ้าของ
กำไรหรือขาดทุน	หมายถึง	ยอดรวมของรายได้หักค่าใช้จ่าย โดยไม่รวม องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
การปรับปรุงการจัด ประเภทรายการใหม่	หมายถึง	จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ในงวดปัจจุบันหรืองวดก่อนที่ถูกจัดประเภท ใหม่ในกำไรหรือขาดทุนงวดปัจจุบัน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ รวม	หมายถึง	การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เป็นเจ้าของในระหว่างงวด ซึ่งเป็นผลมาจากรายการหรือเหตุการณ์อื่น นอกเหนือ จากการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมา จากรายการกับผู้เป็นเจ้าของจากความสามารถใน การเป็นเจ้าของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม ประกอบด้วย ส่วนประกอบทั้งหมด ของกำไรหรือขาดทุนและ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

8. แม้ว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม แต่กิจการอาจใช้คำอื่น เพื่ออธิบายแทนได้ หากคำดังกล่าวมีความหมายที่ชัดเจน เช่น กิจการอาจใช้คำว่ากำไรสุทธิเพื่ออธิบายคำว่ากำไรหรือขาดทุน
- 8ก. คำจำกัดความดังต่อไปนี้ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในความหมายเฉพาะ ดังต่อไปนี้
- 8ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิที่จะขาย (Puttable financial instrument) ที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 8ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้กิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องนำส่งสินทรัพย์สุทธิตามสัดส่วนให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายเมื่อครบกำหนดชำระและถูกจัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))

งบการเงิน

จุดมุ่งหมายของงบการเงิน

9. งบการเงินเป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้ งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินต้องให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ
- 9.1 สินทรัพย์
- 9.2 หนี้สิน
- 9.3 ส่วนของเจ้าของ
- 9.4 รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและขาดทุน
- 9.5 เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าชองและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าชองจากความสามารถในการเป็นเจ้าชอง
- 9.6 กระแสเงินสด
- ข้อมูลเหล่านี้และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

10. งบการเงินฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วย
 - 10.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด
 - 10.2 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวด
 - 10.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับงวด
 - 10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับงวด
 - 10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ ข้อมูลที่ทำให้คำอธิบายอื่น และ
 - 10.6 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบกับงวดแรกสุดเมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่กิจการอาจจะใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
11. กิจการต้องนำเสนองบการเงินทั้งหมดในงบการเงินฉบับสมบูรณ์โดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน
12. ตามที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ 81 กิจการอาจแสดงองค์ประกอบของกำไรหรือขาดทุนโดยเลือกแสดงเป็นส่วนหนึ่งของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จขบเดียวหรือในงบเฉพาะกำไรขาดทุน โดยงบกำไรขาดทุนดังกล่าวแสดงเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินฉบับสมบูรณ์และต้องแสดงไว้ก่อนงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
13. นอกจากข้อมูลที่นำเสนอในงบการเงินแล้ว กิจการหลายแห่งได้มีการนำเสนอการทบทวนทางการเงินของฝ่ายบริหารเพิ่มเติม ซึ่งไม่รวมอยู่ในงบการเงินเพื่อพรรณนาและอธิบายถึงองค์ประกอบหลักของผลการดำเนินงานทางการเงิน ฐานะการเงินของกิจการ และความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ รายงานดังกล่าวอาจรวมถึงการทบทวนเกี่ยวกับ
 - 13.1 ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่มีผลต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในสถานะแวดล้อมที่กิจการดำเนินงานอยู่ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบ นโยบายการลงทุนของกิจการเพื่อดำรงและส่งเสริมการดำเนินงาน รวมถึงนโยบายการจ่ายปันผล
 - 13.2 แหล่งเงินทุนของกิจการ และอัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และ
 - 13.3 ทรัพยากรของกิจการซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
14. กิจการหลายแห่งยังนำเสนอรายงานเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบการเงิน เช่น รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และงบมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีสาระสำคัญ และเมื่อพิจารณาว่าพนักงานเป็นกลุ่มผู้ใช้งบการเงินที่สำคัญ รายงานที่นำเสนอ นอกเหนือจากงบการเงินอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ข้อพิจารณาโดยทั่วไป

การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

15. งบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และเงื่อนไขต่าง ๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี การนำเสนองบการเงินซึ่งได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและมีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร
16. งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไขกิจการจะต้องไม่อธิบายว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินถ้างบการเงินดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
17. ในสถานการณ์เกือบทั้งหมด งบการเงินจะแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและกิจการยังต้องถือปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
 - 17.1 เลือกและนำนโยบายการบัญชีไปถือปฏิบัติตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ซึ่งได้กำหนดลำดับชั้นของแนวทางปฏิบัติที่บังคับใช้ในการพิจารณาเลือกใช้ นโยบายการบัญชีของฝ่ายบริหารในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับรายการนั้น ๆ
 - 17.2 นำเสนอข้อมูลตลอดจนนโยบายการบัญชีในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และเข้าใจได้
 - 17.3 เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการ เหตุการณ์ และเงื่อนไขอื่นที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ
18. การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่กิจการใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชานั้นเหมาะสมขึ้นมาได้
19. ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดในแม่บทการบัญชี กิจการต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น และต้องปฏิบัติตาม

ข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 20 ในกรณีที่แม่บทการบัญชีที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องกำหนด หรือไม่มีข้อห้ามการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว

20. ในกรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนด ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 19 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 20.1 ข้อสรุปของฝ่ายบริหารที่ว่า งบการเงินได้แสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดโดยถูกต้องตามที่ควร
 - 20.2 ข้อความที่แสดงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการถือปฏิบัติ ยกเว้นเรื่องที่กิจการจำต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อให้งบการเงินแสดงข้อมูลถูกต้องตามที่ควร
 - 20.3 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่กิจการไม่ปฏิบัติตาม ลักษณะของการไม่ถือปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดสำหรับการไม่ปฏิบัติตาม เหตุผลที่หากปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวแล้วจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดอย่างมากในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดในแม่บทการบัญชี และวิธีปฏิบัติที่กิจการเลือกใช้
 - 20.4 ผลกระทบทางการเงินของการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีต่อรายการแต่ละรายการในงบการเงินของกิจการ หากกิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับแต่ละงวดที่มีการนำเสนอขึ้น
21. กรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดในงวดก่อนแล้วส่งผลต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินงวดบัญชีปัจจุบัน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20.3 และ 20.4
22. ตัวอย่างของการใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 21 ได้แก่ กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินในงวดก่อนในการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การวัดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบการเงินงวดปัจจุบัน
23. ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีความเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี แต่แม่บทการบัญชีที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องไม่อนุญาตให้มีการไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ถ้าเป็นเช่นนั้น กิจการต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อลดความเข้าใจผิดซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นโดยการเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 23.1 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีปัญหา ลักษณะของข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลที่ฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้เกิดความ

เข้าใจผิดอย่างมาก จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี

23.2 การปรับปรุงแต่ละรายการในงบการเงินสำหรับแต่ละงวดที่มีการนำเสนอซึ่งฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้งบการเงินนำเสนอข้อมูลถูกต้องตามที่ควร

24. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 19 ถึง 23 การแสดงข้อมูลในงบการเงินจะถือว่าขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินเมื่อข้อมูลที่แสดงนั้นมีได้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ เหตุการณ์ และสภาพการณ์อื่นที่ข้อมูลนั้นนำเสนอหรือคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะนำเสนอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ในการพิจารณาว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี ฝ่ายบริหารของกิจการต้องพิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้

24.1 สาเหตุที่กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงินได้ภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ

24.2 สถานการณ์ของกิจการมีความแตกต่างอย่างไรจากสถานการณ์ของกิจการอื่นที่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นได้ หากกิจการอื่นซึ่งอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ของกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวได้ ต้องตั้งข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าการที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินย่อมจะไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดมากจนเป็นเหตุให้การปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี

การดำเนินงานต่อเนื่อง

25. ในการจัดทำงบการเงิน ฝ่ายบริหารต้องประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ งบการเงินต้องจัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่กิจการมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี เลิกกิจการ หรือไม่มีทางเลือกอื่นใด นอกเหนือจากการชำระบัญชีหรือเลิกกิจการ จากการประเมินความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง หากฝ่ายบริหารพบว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์ใดที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนเหล่านั้น ในกรณีที่งบการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง กิจการจะต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น และเหตุผลที่กิจการไม่อาจดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

26. ในการประเมินความเหมาะสมของข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการฝ่ายบริหารต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับอนาคตเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ระดับของการพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ในกรณีที่กิจการมีการดำเนินงานที่มีกำไรในอดีตและมีความพร้อมที่จะหาแหล่งเงินทุนรองรับ กิจการอาจสรุปได้ว่าการ

ใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด ในกรณีอื่นที่เหลือ ฝ่ายบริหารอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรทั้งในปัจจุบันและในอนาคต กำหนดการชำระคืนหนี้และแหล่งเงินทุนทดแทนที่เป็นไปได้ ก่อนที่จะสามารถสรุปได้ว่าการใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินนั้นมีความเหมาะสม

เกณฑ์คงค้าง

27. กิจการต้องจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้าง ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสด
28. เมื่อใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน กิจการต้องรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย (องค์ประกอบของงบการเงิน) เมื่อรายการเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี

ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

29. รายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่แต่ละประเภทที่มีสาระสำคัญต้องแยกแสดงในงบการเงิน รายการที่มีลักษณะหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกันแต่ละรายการต้องแยกแสดงในงบการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ
30. งบการเงินเป็นผลของการประมวลรายการค้าหรือเหตุการณ์อื่นจำนวนมากที่ได้รวมเป็นประเภทตามลักษณะหรือหน้าที่ของรายการนั้น ๆ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมและจัดประเภทรายการค้าคือ การนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและจัดประเภทแล้ว ซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละรายการในงบการเงิน รายการแต่ละรายการที่ไม่มีสาระสำคัญ ให้นำไปรวมกับรายการอื่นเพื่อนำเสนอในงบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ตาม รายการที่ไม่มีสาระสำคัญพอที่จะแยกแสดงต่างหากในงบการเงิน อาจมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะแยกแสดงต่างหากในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
31. กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเจาะจงตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน หากข้อมูลนั้นไม่มีสาระสำคัญ

การหักลบ

32. กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมีข้อกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้
33. กิจการต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรืองบแสดงฐานะการเงินหรืองบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) จะทำให้เปลี่ยนความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ เหตุการณ์ สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือสภาพการณ์นั้น การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ซึ่ง

แสดงสิทธิจากบัญชีปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบรายการ ตัวอย่างเช่น การแสดงสินค้าคงเหลือ
สิทธิจากค่าเผื่อสินค้าล้าสมัย และลูกหนี้สิทธิจากค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ เป็นต้น

34. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง รายได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนด
นิยามของรายได้และกำหนดให้กิจการวัดมูลค่ารายได้ด้วยมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ
หรือที่ค้างรับหักด้วยส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อขายคืนภายหลังที่กิจการอนุญาตให้
มีกิจการอาจมีรายการอื่นๆ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงานตามปกติ
ธุรกิจ แต่เป็นรายการที่มักเกิดขึ้นควบคู่ไปกับกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการต้องแสดงผล
ของรายการเหล่านั้นโดยการหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจากรายการเดียวกัน
หากการแสดงยอดสุทธิในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นสาระของรายการและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ตัวอย่างเช่น

34.1 กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รวมถึงเงินลงทุน
และสินทรัพย์ดำเนินงาน โดยนำมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับ
การจำหน่ายหักจากจำนวนเงินที่ได้รับจากการจำหน่าย

34.2 รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สิน ซึ่งมีการรับรู้ตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
การบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น
และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น และกิจการคาดว่าจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้
ข้อตกลงตามสัญญา (ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) อาจแสดงสุทธิ
จากเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง

35. นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
ตามเกณฑ์สุทธิ ตัวอย่างเช่น ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือ
ผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการถือครองเครื่องมือทางการเงินเพื่อค้า อย่างไรก็ตาม หากผลกำไร
และขาดทุนดังกล่าวมีสาระสำคัญให้กิจการแสดงเป็นรายการแยกต่างหาก

ความถี่ในการรายงาน

36. กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์ (รวมทั้งข้อมูลเปรียบเทียบ) อย่างน้อยปีละครั้ง
ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและเป็นเหตุให้กิจการต้องนำเสนอ
งบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชียาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูล
เพิ่มเติมสำหรับแต่ละงวดในงบการเงินดังต่อไปนี้

36.1 เหตุผลในการใช้งวดที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี

36.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินเปรียบเทียบที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบ
กันได้ทั้งหมด

37. โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม
ในทางปฏิบัติกิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา 52 สัปดาห์ เป็นต้น
มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ข้อมูลเปรียบเทียบ

38. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อนเปรียบเทียบกับทุกรายการที่แสดงในงบการเงินงวดปัจจุบันหากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องรวมข้อมูลเปรียบเทียบที่เป็นข้อมูลเชิงบรรยายและพรรณนา หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของงวดปัจจุบัน
39. กิจการที่เปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงินอย่างน้อยสองงบ งบอื่น ๆ และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสองงบ เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือแก้ไขงบการเงินย้อนหลัง หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่ กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงินอย่างน้อยสามงบ งบอื่น ๆ และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสองงบ กิจการต้องแสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่
 - 39.1 สิ้นงวดปัจจุบัน
 - 39.2 สิ้นงวดก่อน (งวดเดียวกันกับต้นงวดของงวดปัจจุบัน)
 - 39.3 ต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบกับล่าสุด
40. ในบางกรณี ข้อมูลเชิงบรรยายในงบการเงินงวดก่อน ๆ ยังคงมีความเกี่ยวข้องกับงวดปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ในงวดปัจจุบัน กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายที่ผลของคดียังมีความไม่แน่นอน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานงวดก่อนและผลของคดียังไม่สิ้นสุดผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์จากข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานงวดก่อนและขั้นตอนที่ได้ทำในระหว่างงวดเพื่อให้ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป
41. เมื่อกิจการมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ กิจการต้องเปิดเผยทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 41.1 ลักษณะของการจัดประเภทใหม่
 - 41.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่ถูกจัดประเภทใหม่
 - 41.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่
42. หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 42.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนดังกล่าวได้
 - 42.2 ลักษณะของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่
43. การทำให้ข้อมูลในงบการเงินแต่ละงวดเปรียบเทียบกันได้ดียิ่งขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินเพื่อการคาดการณ์ ในบางสถานการณ์ กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะนำข้อมูลงวดก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในงวดปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้

เก็บข้อมูลในงวดก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างตัวเลขขึ้นมาใหม่ได้

44. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้กำหนดวิธีการปรับปรุงข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบเมื่อมีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด

ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

45. กิจการต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกงวด ยกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

45.1 ภายหลังการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในลักษณะการดำเนินงานของกิจการหรือการทบทวนงบการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการในงบการเงินแบบใหม่จะทำให้การนำเสนอของงบการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

45.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงิน

46. ตัวอย่างเช่น การซื้อหรือขายกิจการที่มีนัยสำคัญหรือการทบทวนการนำเสนอของงบการเงินของกิจการอาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องแสดงรายการแตกต่างไปจากเดิม กิจการจะเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการนำเสนอที่เปลี่ยนไปนั้นให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน และการนำเสนอในรูปแบบใหม่นั้นยังคงใช้ต่อไปเพื่อให้งบการเงินสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 41 และ 42

โครงสร้างและเนื้อหา

ความนำ

47. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลรายการอื่น ๆ ในงบการเงินดังกล่าวหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด ได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลกระแสเงินสด
48. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บางครั้งใช้คำว่า “การเปิดเผย” ในความหมายกว้าง โดยมีความหมายครอบคลุมถึงรายการที่นำเสนอในงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลยังได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินฉบับอื่น ๆ มีข้อกำหนดเฉพาะไว้เป็นอย่างอื่น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำได้
ในงบการเงิน

การระบุชื่องบการเงิน

49. งบการเงินต้องมีการระบุชื่อไว้อย่างชัดเจนและแยกออกจากข้อมูลอื่นที่นำเสนออยู่ในเอกสาร
เผยแพร่ชุดเดียวกัน
50. มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่
นำเสนอในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่
ผู้ใช้งบการเงินต้องสามารถแยกแยะข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินกับ
ข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น
51. กิจการต้องระบุชื่อส่วนประกอบของงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินแต่ละส่วน
อย่างชัดเจน และยังต้องแสดงข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้อย่างเด่นชัด ซึ่งจะแสดงซ้ำกันได้ถ้าการ
แสดงซ้ำนั้นทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
 - 51.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นที่เป็นการระบุและการเปลี่ยนแปลงใน
ข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานงวดก่อน
 - 51.2 การระบุว่างบการเงินนั้นเป็นงบการเงินเฉพาะกิจการหรือเป็นงบการเงินของ
กลุ่มกิจการ
 - 51.3 วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงินหรือ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - 51.4 สกุลเงินที่ใช้รายงานตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง
2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา
ต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 51.5 จำนวนหลักที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน
52. ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 51 สามารถปฏิบัติได้โดยการแสดงหัวเรื่องของหน้า งบการเงิน หมายเหตุ
ประกอบงบการเงิน หัวเรื่องย่อของสมุดบัญชี และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องใช้ดุลยพินิจใน
การตัดสินใจว่าวิธีการใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น งบการเงิน
ที่นำเสนอผ่านระบบคอมพิวเตอร์มักไม่แสดงข้อมูลแยกเป็นแต่ละหน้า ดังนั้น กิจการจึงต้องแสดง
รายการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รวมอยู่ในงบการเงินสามารถเข้าใจได้
53. กิจการมักแสดงจำนวนเงินไว้เป็นหลักพันหรือหลักล้านตามสกุลเงินที่เสนอรายงาน เพื่อให้ผู้ใช้
งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินได้ดีขึ้น กิจการสามารถทำเช่นนั้นได้ตราบใดที่กิจการ
ได้เปิดเผยถึงระดับของการปัดเศษและการปัดเศษดังกล่าวไม่เป็นการตัดทอนข้อมูลที่มีสาระสำคัญ

งบแสดงฐานะการเงิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงิน

54. งบแสดงฐานะการเงินต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย
- 54.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
 - 54.2 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
 - 54.3 สินค้าคงเหลือ
 - 54.4 สินทรัพย์ชีวภาพ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้))
 - 54.5 เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยใช้วิธีส่วนได้เสีย
 - 54.6 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.5 54.8 และ 54.9)
 - 54.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
 - 54.8 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
 - 54.9 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 54.10 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
 - 54.11 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น
 - 54.12 ภาระผูกพันหนี้สิน
 - 54.13 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.11 และ 54.12)
 - 54.14 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้
 - 54.15 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้
 - 54.16 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
 - 54.17 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของผู้ถือหุ้น
 - 54.18 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
55. กิจการจะต้องแสดงรายการแต่ละรายการ หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบแสดงฐานะการเงินเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงรายการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ

56. เมื่อกิจการแยกแแสดงการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน
57. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบของการแสดงรายการ รายการต่าง ๆ ตามย่อหน้าที่ 54 เป็นเพียงการกำหนดไว้อย่างง่ายตามลักษณะและหน้าที่ที่มีความแตกต่างเพียงพอที่จะรองรับการแยกแแสดงแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงิน นอกจากนี้
- 57.1 รายการแต่ละบรรทัดควรมีการแยกแแสดง หากขนาด ลักษณะ หรือหน้าที่ของแต่ละรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันนั้น มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการ
- 57.2 คำอธิบายและการเรียงลำดับการแแสดงรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกัน อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะและรายการของกิจการ เพื่อให้ข้อมูลที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการข้างต้นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน
58. การใช้ดุลยพินิจว่ารายการใดต้องแยกแแสดงเพิ่มเติมให้พิจารณาโดยถือเกณฑ์ดังนี้
- 58.1 ลักษณะและสภาพคล่องของสินทรัพย์
- 58.2 การใช้งานของสินทรัพย์ภายในกิจการ
- 58.3 จำนวนเงิน ลักษณะ และจังหวะเวลาของหนี้สิน
59. การใช้เกณฑ์วัดมูลค่าที่ต่างกันสำหรับสินทรัพย์ต่างประเภทกันเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์นั้นมีลักษณะและหน้าที่ต่างกัน กิจการจึงต้องแแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการนั้นแยกจากกัน ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์แต่ละประเภทในกลุ่มที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจแแสดงในราคาทุนหรือราคาที่ดีใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน
60. กิจการต้องแยกแแสดงสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงินตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 66 ถึง 76 เว้นแต่การแแสดงรายการตามสภาพคล่องจะมีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมาก หากกิจการปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดจะต้องแแสดงตามลำดับของสภาพคล่อง
61. ไม่ว่าสินทรัพย์และหนี้สินจะนำเสนอไว้ด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน สำหรับรายการสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละบรรทัดซึ่งได้รวมยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระดังนี้
- 61.1 ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน
- 61.2 เกินกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน

62. หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินออกเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบแสดงฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทในลักษณะนี้ทำให้สินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด
63. กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องได้ดีกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน
64. ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงอื่นตามลำดับสภาพคล่องก็ได้ หากการแสดงควบคู่นี้ให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากกว่า
65. ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่าจะกิจการจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะต้องชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงินรวมถึง เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการต้องชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็นรายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลา

สินทรัพย์หมุนเวียน

66. กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อสินทรัพย์นั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- 66.1 คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจจะขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ
- 66.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า
- 66.3 คาดว่าจะได้รับประโยชน์ภายในระยะเวลา 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

66.4 สินทรัพย์ดังกล่าวเป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ใน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด) และไม่มี ข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

67. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำว่า ไม่หมุนเวียน ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีลักษณะที่เป็นระยะยาว และมีได้มีข้อห้ามในการใช้ คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน
68. รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุ รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงาน มีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึง สินทรัพย์ต่างๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้ไป หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์ เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าตามข้อกำหนดของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการ ประกาศใช้)) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

69. หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้
- 69.1 คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ
- 69.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า
- 69.3 ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน
- 69.4 กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อย กว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน

หนี้สินที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นให้จัดประเภทเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

70. หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงาน และต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงาน ตามปกติของกิจการ กิจการจึงควรจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบ กำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงาน ตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณี

ที่กิจการไม่สามารถระบุดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่า
รอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน

71. หนี้สินหมุนเวียนอื่น เป็นหนี้สินที่การชำระไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่มีการจัดประเภทเป็นมีไว้เพื่อค้าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่น ๆ สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการใช้เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว (นั่นคือมีได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 74 และ 75
72. กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 72.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้สินจะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน
 - 72.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงินใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
73. ภายใต้เงื่อนไขการกู้ยืมในปัจจุบัน หากกิจการคาดหวังและมีสิทธิในการดำเนินการที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่ที่มีอายุอย่างน้อย 12 เดือน หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิมออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้นต้องจัดประเภทเป็นไม่หมุนเวียนแม้ว่าภาระผูกพันเดิมนั้นมีกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่มีสิทธิในการดำเนินการที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิม (เช่น ไม่มีข้อตกลงในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่) ทั้งนี้โดยไม่พิจารณาความสามารถของกิจการในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่ ภาระผูกพันนั้นต้องจัดประเภทเป็นหมุนเวียน
74. หากก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการละเมิดเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว ซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เจ้าหนี้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้สินนั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิอื่นปราศจากเงื่อนไขที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว

75. อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไข ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
76. ในส่วนของเงินกู้ยืมที่จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน หากมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
- 76.1 มีการชำระเงินกู้ยืมเดิมโดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่
- 76.2 มีการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว และ
- 76.3 เจ้าหนี้ผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

77. กิจการต้องเปิดเผยการจัดประเภทรายการย่อยในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของรายการที่นำเสนอในงบการเงิน โดยจัดประเภทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของกิจการ
78. รายละเอียดที่แสดงในการจัดประเภทย่อยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ขนาด ลักษณะ และหน้าที่ของจำนวนที่เกี่ยวข้องนั้น กิจการต้องใช้ปัจจัยที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 58 ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประเภทย่อย ซึ่งการเปิดเผยรายการแต่ละรายการจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- 78.1 รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 78.2 ลูกหนี้ ให้แยกแสดงเป็นลูกหนี้การค้า ลูกหนี้นักค้าหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น
- 78.3 สินค้าคงเหลือ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินค้าคงเหลือ เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป
- 78.4 ประมาณการหนี้สิน ให้แยกแสดงเป็นประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน และประมาณการหนี้สินอื่น และ
- 78.5 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่างๆ ให้แยกแสดงเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่างๆ

79. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 79.1 สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท
- 79.1.1 จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน
- 79.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า
- 79.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือเปิดเผยว่าหุ้นไม่มีราคาตราไว้
- 79.1.4 รายการกระทบบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มและวันสิ้นสุด
- 79.1.5 สิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน
- 79.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อย หรือบริษัทร่วมของกิจการ และ
- 79.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ
- 79.2 คำอธิบายถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ
80. กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 79.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดสำหรับแต่ละรายการในส่วนของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัด ของส่วนได้เสียของเจ้าของแต่ละประเภท
- 80ก. ถ้ากิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ของรายการดังต่อไปนี้
- 80ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิที่จะขาย จัดประเภทเป็นตราสารทุน หรือ
- 80ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่เพิ่มภาระผูกพันให้แก่กิจการในการที่จะต้องส่งมอบสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนของหุ้น เฉพาะส่วนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ จัดประเภทเป็นตราสารทุน
- โดยจัดประเภทระหว่างหนี้สินทางการเงินและส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการต้องเปิดเผยจำนวนการจัดประเภทรายการใหม่ทั้งการจัดเข้าและการย้ายออกจากแต่ละประเภท (หนี้สินทางการเงินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น) เวลาและเหตุผลการจัดประเภทรายการใหม่นั้น
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
81. กิจการต้องแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รับรู้ในงวดในงบการเงินตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- 81.1 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบการเงินเดียว

81.2 แยกเป็นสองงบ คือ งบที่แสดงองค์ประกอบของกำไรหรือขาดทุน (งบเฉพาะกำไรขาดทุน) และงบที่ตั้งต้นด้วยกำไรหรือขาดทุนและแสดงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ)

ข้อมูลที่ต้องแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวด

82. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินสำหรับงวด สำหรับรายการดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

82.1 รายได้

82.2 ต้นทุนทางการเงิน

82.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและบริษัทร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

82.4 ค่าใช้จ่ายภาษี

82.5 ยอดรวมของ

82.5.1 กำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้จากการดำเนินงานที่ยกเลิก และ

82.5.2 ผลกำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้ที่รับรู้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมสุทธิหักจากต้นทุนในการขายหรือจากการจำหน่ายกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ยกเลิก

82.6 กำไรหรือขาดทุน

82.7 องค์ประกอบแต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่จัดประเภทตามลักษณะ (ซึ่งไม่รวมจำนวนในข้อ 82.8)

82.8 ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย และ

82.9 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม

83. กิจการต้องเปิดเผยรายการดังต่อไปนี้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นการจัดสรรสำหรับงวดดังนี้

83.1 กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดที่เป็นของ

83.1.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

83.1.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

83.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวดที่เป็นของ

83.2.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

83.2.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

84. กิจการอาจจะแสดงรายการในย่อหน้าที่ 82.1-82.6 และเปิดเผยรายการตามย่อหน้าที่ 83.1 ในงบเฉพาะกำไรขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 83.1)

85. กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติม หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) ถ้าการแสดงผลการเหล่านั้นทำให้มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ

86. เนื่องจากผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ รายการ และเหตุการณ์อื่น ๆ ของกิจการ มีความแตกต่างในเรื่องของความเสี่ยง ความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกำไรหรือขาดทุน และความสามารถคาดการณ์ได้ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการดำเนินงานทางการเงิน จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผลการดำเนินงานทางการเงินที่เกิดขึ้นและยังช่วยในการคาดหมายผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคตของกิจการ กิจการต้องมีการแสดงรายการแต่ละบรรทัดเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) และการแก้ไขคำอธิบายที่ใช้และจัดเรียงลำดับรายการใหม่ หากการกระทำดังกล่าวจำเป็นต่อการอธิบายองค์ประกอบของผลการดำเนินงานทางการเงิน โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมถึง ความมีสาระสำคัญ ลักษณะ และหน้าที่ของแต่ละรายการของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจมีการแก้ไขคำอธิบายเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ รายการรายได้และค่าใช้จ่ายจะนำมาหักกลบกันไม่ได้ ยกเว้นจะเข้าตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 32
87. กิจการต้องไม่แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หรือในงบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด
88. กิจการต้องรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการสำหรับงวดในกำไรหรือขาดทุนเว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น
89. มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการสามารถรับรู้รายการนอกกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์ คือ การแก้ไขข้อผิดพลาดและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้ องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายในแม่บทการบัญชี แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 7)
- กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด
90. กิจการต้องเปิดเผยจำนวนของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
91. กิจการอาจแสดงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
- 91.1 แสดงยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง
- 91.2 แสดงยอดก่อนหักผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงยอดที่เป็นยอดรวมภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนั้น

92. กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
93. มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ ระบุว่าเมื่อใดจำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น จะจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน และการจัดประเภทดังกล่าวจะทำได้หรือไม่ การจัดประเภทดังกล่าวได้ถูกอ้างอิงไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ว่าเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ โดยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ รวมถึงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน ตัวอย่างเช่น กำไรที่เกิดขึ้นจริงจากการขายสินทรัพย์ทางการเงิน เพื่อขาย จะรวมไว้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบัน ซึ่งจำนวนดังกล่าวอาจถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เป็นกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นในงวดปัจจุบันหรืองวดก่อน โดยกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นต้องหักออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยงการรวมรายการดังกล่าวซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม
94. กิจการอาจแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในการแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง
95. ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจาก การขายหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)) ที่เกิดจากการรับรู้มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายลดลง (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และเมื่อมีรายการคาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 100 ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)
96. การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หรือผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย สำหรับโครงการผลประโยชน์ของพนักงานที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 93ก ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้) องค์ประกอบเหล่านี้จะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในงวดต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์อาจโอนเข้ากำไรสะสมในงวดต่อมา เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หรือตัดสินทรัพย์ออกจากบัญชี (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552)

เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน) กำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย
ต้องรายงานในกำไรสะสมในงวดที่มีการรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูมาตรฐานการบัญชี
ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้))

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

97. สำหรับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและจำนวน
แยกสำหรับแต่ละรายการ
98. สถานการณ์ที่ทำให้กิจการต้องมีการเปิดเผยรายการรายได้และค่าใช้จ่ายแยกแต่ละรายการ รวมถึง
 - 98.1 การลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือการลดมูลค่าที่ดิน อาคาร
และอุปกรณ์ให้เป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รวมทั้งการกลับรายการลดมูลค่าดังกล่าว
 - 98.2 การปรับโครงสร้างกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินที่ได้ตั้ง
ไว้สำหรับต้นทุนในการปรับโครงสร้างดังกล่าว
 - 98.3 การจำหน่ายที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
 - 98.4 การจำหน่ายเงินลงทุน
 - 98.5 การดำเนินงานที่ยกเลิก
 - 98.6 การยุติของคดีทางกฎหมาย
 - 98.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน
99. กิจการต้องนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้การจัดประเภท
ตามลักษณะหรือตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความ
เกี่ยวข้องมากกว่า
100. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการนำเสนอการวิเคราะห์ตามย่อหน้าที่ 99 ในงบกำไร
ขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในงบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ)
101. กิจการจัดประเภทย่อยค่าใช้จ่ายเพื่อเน้นให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ของผลการดำเนินงานทาง
การเงินซึ่งอาจแตกต่างกันในด้านความถี่ของการเกิดรายการ โอกาสและการคาดคะเนผลกำไร
หรือขาดทุน รายละเอียดดังกล่าวกิจการเลือกนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามลักษณะหรือตาม
หน้าที่ก็ได้
102. รูปแบบแรกของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีลักษณะค่าใช้จ่าย กิจการต้องรวมค่าใช้จ่ายตาม
ลักษณะของค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน (ตัวอย่างเช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าขนส่ง
ผลประโยชน์ของพนักงาน และค่าโฆษณา) โดยไม่มีการป็นส่วนระหว่างหน่วยงานภายในกิจการ
การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้อาจง่ายต่อการปฏิบัติ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องป็นส่วนค่าใช้จ่ายตาม
หน้าที่ของค่าใช้จ่ายนั้น ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะของค่าใช้จ่ายเป็นดังนี้

รายได้		X
รายได้อื่น		X
การเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	X	
วัตถุดิบและวัตถุดิบเปลี่ยนที่หายไป	X	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน	X	
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	X	
ค่าใช้จ่ายอื่น	X	
รวมค่าใช้จ่าย		(X)
กำไรก่อนภาษี		X

103. รูปแบบที่สองของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีหน้าที่ค่าใช้จ่าย หรือ วิธีต้นทุนขาย และจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขาย ตัวอย่างเช่น ต้นทุนของกิจกรรมการกระจายสินค้าหรือกิจกรรมการบริหาร ตามวิธีนี้กิจการต้องเปิดเผยต้นทุนขายแยกจากค่าใช้จ่ายอื่นเป็นอย่างน้อย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องแก่ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะ แต่การปันส่วนต้นทุนแก่หน่วยงานต่างๆ อาจต้องอาศัยการปันส่วนที่ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนและใช้ดุลยพินิจอย่างมาก ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เป็นดังนี้

รายได้		X
ต้นทุนขาย		(X)
กำไรขั้นต้น		X
รายได้อื่น		X
ค่าใช้จ่ายในการขาย		(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร		(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น		(X)
กำไรก่อนภาษี		X

104. กิจการที่แสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน

105. การเลือกระหว่างวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายและวิธีลักษณะค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับปัจจัยในอดีตและปัจจัยของอุตสาหกรรมรวมทั้งลักษณะของกิจการ ทั้งสองวิธีชี้ให้เห็นว่าต้นทุนเหล่านั้นอาจผันแปรกับปริมาณ การขายหรือการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อมของกิจการ เนื่องจากการนำเสนอแต่ละวิธีมีข้อดีสำหรับประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้ฝ่ายบริหารเลือกการนำเสนอที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องมากกว่า อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะค่าใช้จ่าย มีประโยชน์ต่อการคาดคะเนกระแสเงินสดในอนาคต หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะ ตามย่อหน้าที่ 104

คำว่า “ผลประโยชน์ของพนักงาน” มีความหมายเดียวกับคำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

106. กิจการต้องนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้
 - 106.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด ซึ่งแสดงจำนวนรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของซึ่งเป็นบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกออกจากกัน
 - 106.2 สำหรับแต่ละองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น ผลกระทบของการนำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือแก้ไขงบการเงินย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
 - 106.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
 - 106.4 สำหรับองค์ประกอบแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันต้นงวดและวันสิ้นงวด ให้เปิดเผยการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจาก
 - 106.4.1 กำไรหรือขาดทุน
 - 106.4.2 แต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ
 - 106.4.3 รายการกับผู้ถือหุ้นจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือหุ้นและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้ถือหุ้น และการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม
107. กิจการต้องแสดงจำนวนเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นในระหว่างงวดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน พร้อมทั้งแสดงจำนวนต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง
108. ในย่อหน้าที่ 106 องค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นรวมถึงแต่ละประเภทของการจัดสรรส่วนของผู้ถือหุ้น ยอดสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม
109. การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการระหว่างวันเริ่มงวดที่รายงานกับวันสิ้นรอบระยะเวลา รายงานสะท้อนให้เห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างงวด และต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างงวดที่เป็นตัวแทนของจำนวนรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างงวด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้ถือหุ้นจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นของกิจการ และการจ่ายปันผล)

110. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลง ประเมินการทางบัญชี และข้อผิดพลาด กำหนดให้การปรับปรุงย้อนหลังเป็นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ด้วยวิธีปรับย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นในกรณีที่ ประเมินการหนี้สินในช่วงเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนดให้ใช้ วิธีอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) ยังได้กำหนดให้การแก้ไขงบการเงินเพื่อ แก้ไขข้อผิดพลาด ทำการปรับย้อนหลัง หากทำได้ในทางปฏิบัติ โดยการปรับปรุงย้อนหลังและการ ปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของ แต่เป็นการปรับปรุง ยอดยกมาของกำไรสะสม ยกเว้นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ จะกำหนดให้เป็น การปรับปรุงย้อนหลังขององค์ประกอบอื่นในส่วนของผู้เจ้าของ ย่อหน้าที่ 106.2 กำหนดให้กิจการ เปิดเผยการปรับปรุงรวมของแต่ละองค์ประกอบของส่วนของผู้เจ้าของซึ่งเป็นผลจากการ เปลี่ยนแปลงในนโยบายการบัญชี แยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของผู้เจ้าของ โดยกิจการต้องเปิดเผยยอดปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละงวดของงวดก่อน และต้นงวด

งบกระแสเงินสด

111. ข้อมูลกระแสเงินสดช่วยให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสด และรายการเทียบเท่าเงินสดและความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการแก่ผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด กำหนดข้อบังคับ ในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลกระแสเงินสด

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

112. หมายเหตุประกอบงบการเงินจะต้อง
- 112.1 นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะ ที่กิจการใช้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 117 ถึง 124
 - 112.2 เปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่ไม่ได้นำเสนอไว้ที่ใด ในงบการเงิน และ
 - 112.3 ให้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่มิได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน แต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อ การทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น
113. กิจการต้องนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะ ทำได้ในทางปฏิบัติ โดยแต่ละรายการที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ งบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ เจ้าของ หรืองบกระแสเงินสด กิจการต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เปิดเผยไว้ใน หมายเหตุประกอบงบการเงิน

114. โดยปกติ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้ งบการเงินเข้าใจและสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการเองกับงบการเงินของกิจการอื่นได้
- 114.1 ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 16)
- 114.2 สรุปนโยบายการบัญชีสำคัญที่กิจการใช้ (ดูย่อหน้าที่ 117)
- 114.3 ข้อมูลประกอบแต่ละรายการที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับของแต่ละรายการที่ นำเสนอในงบการเงินนั้น และ
- 114.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งรวมถึง
- 114.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น) และภาระผูกพันตามสัญญาซึ่งยังไม่ได้รับรู้
- 114.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบาย การบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทาง การเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้))
115. ในบางสถานการณ์ กิจการอาจมีความจำเป็นหรือตั้งใจที่จะต้องเปลี่ยนแปลงลำดับการแสดงผลของ รายการเฉพาะที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจรวมข้อมูล เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมซึ่งรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน กับข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลา ครบกำหนดของเครื่องมือทางการเงิน แม้ว่าการเปิดเผยที่มีก่อนหน้านี้จะเกี่ยวข้องกับงบกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จหรืองบเฉพาะกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) และเกี่ยวข้องกับงบแสดงฐานะ การเงินล่าสุด แต่อย่างไรก็ตาม กิจการยังต้องคงหมายเหตุประกอบงบการเงินไว้ตามโครงสร้างที่มี ระบบให้มากที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
116. กิจการอาจนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน และนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการเลือกใช้ แยกไว้เป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

การเปิดเผยนโยบายการบัญชี

117. กิจการต้องเปิดเผยทุกเรื่องต่อไปนี้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
- 117.1 เกณฑ์ (มูลฐาน) การวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน และ
- 117.2 นโยบายการบัญชีอื่น ๆ ที่กิจการเลือกใช้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการ เข้าใจได้ในงบการเงิน ของกิจการ
118. เกณฑ์หรือมูลฐานการวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน (ตัวอย่างเช่น การวัดมูลค่าด้วยราคาทุนเดิม ราคาทุนปัจจุบัน มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ มูลค่ายุติธรรม หรือมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน) เป็นส่วน สำคัญที่กิจการต้องบอกผู้ใช้งบการเงิน เพราะเกณฑ์ดังกล่าวที่กิจการใช้จัดทำงบการเงิน

มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ใช้ทางการเงิน ดังนั้น ถ้ากิจการใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าในงบการเงินมากกว่าหนึ่งเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น กรณีที่สินทรัพย์บางประเภทมีการตีราคาใหม่ กิจการต้องเปิดเผยให้เห็นว่าสินทรัพย์และหนี้สินประเภทใดที่นำเกณฑ์การวัดมูลค่าแต่ละเกณฑ์มาใช้

119. ในการตัดสินใจว่ากิจการต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีเรื่องใดบ้างนั้น ฝ่ายบริหารของกิจการต้องพิจารณาว่าการเปิดเผยนั้นจะช่วยให้ผู้ใช้ทางการเงินเข้าใจว่ารายการบัญชี เหตุการณ์อื่น ๆ และสภาพการณ์ ได้สะท้อนให้เห็นไว้ในผลการดำเนินงานทางการเงินและฐานะการเงินที่รายงานอย่างไร การเปิดเผยให้ทราบถึงนโยบายการบัญชีที่ฝ่ายบริหารเลือกใช้จะมีประโยชน์มากต่อผู้ใช้ทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนโยบายการบัญชีที่เลือกใช้นั้นเลือกจากทางเลือกหลายทางที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินอนุญาต ตัวอย่างเช่น ผู้ร่วมค้ารับรู้ส่วนได้เสียในกิจการร่วมค้าที่มีการควบคุมร่วมกันด้วยวิธีรวมตามสัดส่วนหรือด้วยวิธีส่วนได้เสีย (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า) มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับมีข้อกำหนดพิเศษที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีโดยเฉพาะ รวมถึงทางเลือกที่เลือก โดยผู้บริหารระหว่างนโยบายการบัญชีที่แตกต่างกันที่มาตรฐานการบัญชีอนุญาต ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดการเปิดเผยเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดมูลค่าที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
120. แต่ละกิจการต้องพิจารณาเปิดเผยลักษณะการดำเนินงานและนโยบายที่ใช้ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้ใช้ทางการเงินคาดหวังว่าจะได้ทราบตามประเภทของธุรกิจนั้น ตัวอย่างเช่น กรณีกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ ผู้ใช้ทางการเงินคาดหวังจะได้ทราบนโยบายการบัญชีเรื่องภาษีเงินได้รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่เกี่ยวข้อง หรือกิจการที่มีการดำเนินงานในต่างประเทศหรือมีรายการเป็นเงินตราต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ ผู้ใช้การเงินย่อมคาดหวังจะได้ทราบนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน
121. นโยบายการบัญชีอาจมีความสำคัญเนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของกิจการ แม้ว่าจำนวนเงินของรายการที่แสดงในงวดปัจจุบันและงวดก่อน ๆ จะไม่มีสาระสำคัญก็ตาม การเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่สำคัญแต่ละเรื่องที่ยังไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดไว้แต่กิจการได้เลือกและนำนโยบายการบัญชีไปใช้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด เป็นการเหมาะสม
122. กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่นเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งแตกต่างไปจากประมาณการที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ 125) ที่ผู้บริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน

123. ในกระบวนการในการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีของกิจการ ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้ดุลยพินิจหลายอย่างที่แตกต่างกันจากประมาณการที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน (นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี) ตัวอย่างของการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารได้แก่
- 123.1 สินทรัพย์ทางการเงินเป็นเงินลงทุนที่จะถือจนครบกำหนดหรือไม่
 - 123.2 ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ภายใต้สัญญาเช่าโอนไปให้แก่กิจการอื่นเมื่อใด
 - 123.3 โดยเนื้อหาของรายการแล้ว การขายสินค้าบางรายการถือเป็นข้อตกลงทางการเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายหรือไม่
 - 123.4 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกิจการกับกิจการเฉพาะกิจที่ทำให้กิจการสามารถควบคุมกิจการเฉพาะกิจนั้นได้หรือไม่
124. การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 112 เป็นข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ กำหนดให้กิจการเปิดเผยเหตุผลที่ไม่มีอำนาจควบคุมบริษัทย่อยทั้งที่มีสิทธิออกเสียงทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมกันมากกว่ากึ่งหนึ่ง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน กำหนดว่าในกรณีที่การจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์จัดทำได้ยาก กิจการต้องเปิดเผยเกณฑ์ที่กิจการพัฒนาขึ้นเองเพื่อใช้ในการแยกประเภทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่มีไว้ใช้งานออกจากสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามปกติธุรกิจ
- แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ**
125. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญอันเป็นเหตุให้ต้องมีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้
- 125.1 ลักษณะของสินทรัพย์และหนี้สินที่ต้องมีการปรับปรุงมูลค่า
 - 125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
126. ในการกำหนดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินบางประเภท กิจการต้องใช้การประมาณการผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่จะมีต่อสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ตัวอย่างเช่น กรณีที่ไม่มีราคาตลาดที่อ้างอิงได้เพื่อใช้ในการวัดมูลค่าประมาณการที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นในการวัดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของที่ดินอาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภท ผลกระทบจากความล้าสมัยของเทคโนโลยีที่มีต่อสินค้าคงเหลือประมาณการหนี้สินซึ่งผลของคดีความในอนาคตเป็นผลจากคดีความที่ยังไม่ยุติในปัจจุบัน และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานระยะยาว เช่น ภาวะผูกพันเงินบำนาญ การประมาณเหล่านี้จะต้องอาศัยข้อสมมติต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงค่าความเสี่ยงของกระแสเงินสดหรืออัตราคิดลด

การเปลี่ยนแปลงของเงินเดือนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนอื่น

127. ข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการซึ่งกำหนดให้ผู้บริหารต้องใช้ดุลยพินิจอย่างลำบากมีจิตสำนึกหรือมีความซับซ้อน ยิ่งจำนวนของตัวแปรและข้อสมมติที่มีผลกระทบต่อการแก้ไขในอนาคตที่เป็นไปได้ของความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารจะยิ่งต้องใช้จิตสำนึกมากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเท่านั้น ซึ่งมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญตามมาต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย
128. ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่มูลค่าตามบัญชีอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป หาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสินทรัพย์และหนี้สินนั้นถูกวัดมูลค่าโดยพิจารณาจากมูลค่ายุติธรรมได้ที่มาจากตลาดที่สำรวจมาในระยะเวลาไม่นาน มูลค่ายุติธรรมดังกล่าวอาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อสมมติหรือที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
129. ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 ต้องนำเสนอในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจถึงการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้ ลักษณะและระดับของข้อมูลที่ให้จะแตกต่างกันตามลักษณะของข้อสมมติและสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประเภทของการเปิดเผยที่กิจการจัดทำ
- 129.1 ลักษณะของข้อสมมติหรือความไม่แน่นอนของการประมาณการอื่น
- 129.2 ความอ่อนไหวของมูลค่าตามบัญชีต่อวิธีการ ข้อสมมติ และประมาณการที่ใช้ในการคำนวณ รวมทั้งเหตุผลของความอ่อนไหวนั้น
- 129.3 การคลี่คลายที่คาดไว้ของความไม่แน่นอนและช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป
- 129.4 คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่ใช้ในอดีตเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหากความไม่แน่นอนนั้นยังคงอยู่
130. ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 125 มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณหรือการพยากรณ์ต่าง ๆ
131. ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะเปิดเผยระดับของผลกระทบที่เป็นไปได้ของข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยว่ามีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลโดยใช้ความรู้เท่าที่มีอยู่ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในปีบัญชีหน้ามีความแตกต่างจากข้อสมมติที่ใช้ ซึ่งสามารถกำหนดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกกระทบ และไม่ว่าในกรณีใด กิจการต้องเปิดเผย

ลักษณะและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเฉพาะ (หรือประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน) ที่กระทบโดยข้อสมมติที่กิจการใช้

132. ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 122 เกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจซึ่งฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของที่มาของประมาณการความไม่แน่นอนตามย่อหน้าที่ 125
133. มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบางประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125 ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่แสดงมูลค่าตามบัญชีด้วยมูลค่ายุติธรรม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญที่กิจการใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ เป็นต้น

ส่วนทุน

134. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ
135. เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 135.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้
- 135.1.1 คำอธิบายสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน
- 135.1.2 เมื่อกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยลักษณะของข้อกำหนดนั้น และข้อกำหนดนั้นได้รวมเข้าเป็นการจัดการส่วนทุนอย่างไร
- 135.1.3 กิจการได้บรรลุวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการส่วนทุนอย่างไร
- 135.2 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (ตัวอย่างเช่น หนี้กู้ยืมยติบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของทุน กิจการบางแห่งถือว่าส่วนของทุนไม่รวมส่วนประกอบบางอย่างของส่วนของผู้ถือหุ้น (ตัวอย่างเช่น องค์กรประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- 135.3 การเปลี่ยนแปลงจากงวดก่อนของรายการตามย่อหน้าที่ 135.1 และ 135.2
- 135.4 ข้อเท็จจริงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการหรือไม่ในระหว่างงวด

135.5 เมื่อกิจการมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการ กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

ข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านี้เป็นข้อมูลที่รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงทราบเป็นการภายใน

136. กิจการอาจจัดการส่วนทุนได้หลายแนวทางและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการในกลุ่มเดียวกันอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรมประกันภัยและกิจการกรรมการธนาคาร และกิจการที่อาจมีการดำเนินธุรกิจอยู่ในเขตการปกครองหลายเขต เมื่อการเปิดเผยโดยรวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนและการจัดการส่วนทุนในลักษณะรวมไม่สามารถให้ข้อมูลที่เพียงพอหรือเป็นการบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนแยกต่างหากสำหรับแต่ละข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่กิจการต้องถือปฏิบัติ

การจัดประเภทเครื่องมือทางการเงินที่มีสิทธิจะขายเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของ

- 136ก. สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีสิทธิที่จะขาย (Puttable financial instrument) ที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน กิจการต้องเปิดเผย (ถ้าไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นใด) ดังนี้

136ก.1 สรุปข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับจำนวนที่ถูกจัดประเภทเป็นส่วนของผู้เจ้าของ

136ก.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการสำหรับการจัดการภาวะผูกพันในการซื้อคืนหรือ ใถ่ถอนเครื่องมือทางการเงินเมื่อถูกกำหนดให้ทำโดยผู้ถือเครื่องมือ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากงวดก่อนหน้าด้วย

136ก.3 กระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการใถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินประเภทนั้น ๆ

136ก.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการใถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินกำหนดไว้อย่างไร

การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ

137. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

137.1 จำนวนเงินปันผลที่กิจการเสนอหรือประกาศจ่ายก่อนวันอนุมัติให้ออกงบการเงิน ซึ่งในงวดนี้กิจการยังไม่ได้รับรู้เป็นรายการจัดสรรส่วนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น รวมทั้งจำนวนเงินปันผลต่อหุ้น และ

137.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมซึ่งไม่ได้รับรู้ในงบการเงิน

138. กิจการต้องเปิดเผยเรื่องต่อไปนี้หากยังมิได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลเผยแพร่พร้อมกังบการเงิน

138.1 ภูมิสำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งกิจการ และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่จดทะเบียน)

138.2 คำอธิบายลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ

138.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มบริษัท

138.4 กิจการที่มีอายุจำกัด ต้องแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาของกิจการ

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ

139. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 139ก. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) มีการแก้ไขในย่อหน้าที่ 106 กิจการต้องถือปฏิบัติส่วนแก้ไขดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันถือปฏิบัติได้แต่ต้องนำไปปฏิบัติย้อนหลัง
- 139ข. สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิที่จะขายและภาระผูกพันที่เกิดขึ้นจากการเลิกธุรกิจ (การแก้ไขตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) มีการแก้ไขย่อหน้าที่ 138 และเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8ก. 80ก. และ 136ก. กิจการต้องนำการแก้ไขดังกล่าวมาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป อย่างไรก็ตามกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันถือปฏิบัติได้แต่ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวในงบการเงิน พร้อมทั้งถือปฏิบัติการแก้ไขที่เกี่ยวข้องในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง หุ้นของสมาชิกในกิจการสหกรณ์ และเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (เมื่อมีการประกาศใช้) ในเวลาเดียวกัน
- 139ค. (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ง. สำหรับงบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 และเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน มาใช้ ถือเป็นการนำนโยบายการบัญชีมาปรับปรุงย้อนหลังหรือจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่ (ดูย่อหน้าที่ 39) แต่กิจการสามารถเลือกที่จะแสดงงบแสดงฐานะการเงินเพียงสองงบโดยไม่แสดงงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดที่นำมาเปรียบเทียบ

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

140. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง การนำเสนอทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

แนวทางปฏิบัติ

แนวทางปฏิบัติใช้ประกอบกับมาตรฐานการบัญชีแต่ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

ตัวอย่างโครงสร้างของงบการเงิน

- แนวทางปฏิบัติ 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดองค์ประกอบของงบการเงินและข้อกำหนดขั้นต่ำในการเปิดเผยข้อมูลในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น มาตรฐานฉบับนี้ยังได้อธิบายรายการอื่น ๆ ที่อาจนำเสนอในงบการเงินที่เกี่ยวข้องหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน แนวทางปฏิบัตินี้ให้ตัวอย่างที่ง่ายตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เพื่อนำเสนองบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น กิจกรรมต้องเปลี่ยนลำดับของการนำเสนอ หัวข้อของงบการเงินและคำอธิบายที่ใช้ในแต่ละรายการตามความจำเป็นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ
- แนวทางปฏิบัติ 2 แนวทางปฏิบัตินี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แนวทางปฏิบัติ 3-6 ให้ตัวอย่างการนำเสนองบการเงิน แนวทางปฏิบัติ 7-9 ให้ตัวอย่างการกำหนดการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ส่วนแนวทางปฏิบัติ 10-11 ให้ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนทุน
- แนวทางปฏิบัติ 3 ตัวอย่างงบแสดงฐานะการเงินแสดงหนึ่งในวิธีที่กิจการอาจใช้แสดงงบแสดงฐานะการเงินที่มีการแยกแยะระหว่างรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน รูปแบบอื่น ๆ อาจแสดงความแตกต่างดังกล่าวได้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกัน
- แนวทางปฏิบัติ 4 ในตัวอย่างที่แสดงจะใช้คำว่า “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” เพื่อแสดงถึงยอดรวมขององค์ประกอบทั้งหมดของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ รวมถึงกำไรหรือขาดทุน และใช้คำว่า “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” เพื่อแสดงถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ แต่ไม่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ใช้คำดังกล่าวในงบการเงิน
- แนวทางปฏิบัติ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจำนวนสองงบนำมาแสดงเป็นตัวอย่างเพื่อแสดงถึงทางเลือกในการนำเสนอรายได้และค่าใช้จ่ายในงบเดียวหรือสองงบ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงบเดียวเป็นการแสดงตัวอย่างของการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนตามหน้าที่ งบเฉพาะกิจการ (ในตัวอย่างนี้คืองบกำไรขาดทุน) แสดงตัวอย่างของการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายในกำไรตามลักษณะ
- แนวทางปฏิบัติ 6 ตัวอย่างที่ให้ทั้งหมดนั้นไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้แสดงตัวอย่างทั้งหมดตามเกณฑ์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือเป็นองค์ประกอบของงบการเงินฉบับสมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงกระแสเงินสด สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ และข้อมูลอธิบายอื่น

ตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างแสดงการนำเสนองบการเงิน

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กขค - งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25X2

หน่วย : พันบาท

หมายเหตุ	25X2	25X1
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	312,400	322,900
ลูกหนี้การค้า	91,600	110,800
สินค้าคงเหลือ	135,230	132,500
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	25,650	12,540
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	564,880	578,740
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	142,500	156,000
เงินลงทุนในบริษัทร่วม	100,150	110,700
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	350,700	360,020
ค่าความนิยม	80,800	91,200
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	227,470	227,470
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	901,620	945,460
รวมสินทรัพย์	1,466,500	1,524,200
หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน		

หน่วย : พันบาท

หมายเหตุ	25X2	25X1
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น	115,100	187,620
เงินกู้ยืมระยะสั้น	150,000	200,000
เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	10,000	20,000
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย	35,000	42,000
ประมาณการหนี้สินระยะสั้น	5,000	4,800
รวมหนี้สินหมุนเวียน	315,100	454,420
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เงินกู้ยืมระยะยาว	120,000	160,000
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	28,800	26,040
ประมาณการหนี้สินระยะยาว	28,850	52,240

รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	177,650	238,280
รวมหนี้สิน	492,750	692,700
ส่วนของผู้ถือหุ้น		
ทุนจดทะเบียน	650,000	600,000
กำไรสะสม	243,500	161,700
องค์ประกอบอื่นของผู้ถือหุ้น	10,200	21,200
รวมส่วนของบริษัทใหญ่	903,700	782,900
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	70,050	48,600
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	973,750	831,500
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	1,466,500	1,524,200

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กขค - งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25X2
(กรณีเรียงลำดับตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1)

	หมายเหตุ	25X2	25X1
สินทรัพย์			
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์		350,700	360,020
ค่าความนิยม		80,800	91,200
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น		227,470	227,470
เงินลงทุนในบริษัทร่วม		100,150	110,700
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย		142,500	156,000
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		901,620	945,460
สินทรัพย์หมุนเวียน			
สินค้าคงเหลือ		135,230	132,500
ลูกหนี้การค้า		91,600	110,800
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		25,650	12,540
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด		312,400	322,900
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		564,880	578,740
รวมสินทรัพย์		1,466,500	1,524,200

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

	หน่วย : พันบาท	
หมายเหตุ	25X2	25X1
ส่วนของเจ้าของและหนี้สิน		
ส่วนของเจ้าของที่เป็นของบริษัทใหญ่		
ทุนจดทะเบียน	650,000	600,000
กำไรสะสม	243,500	161,700
องค์ประกอบอื่นของส่วนของเจ้าของ	10,200	21,200
รวมส่วนของเจ้าของที่เป็นของบริษัทใหญ่	903,700	782,900
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	70,050	48,600
รวมส่วนของเจ้าของ	973,750	831,500
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เงินกู้ยืมระยะยาว	120,000	160,000
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	28,800	26,040
ประมาณการหนี้สินระยะยาว	28,850	52,240
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	177,650	238,280
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น	115,100	187,620
เงินกู้ยืมระยะสั้น	150,000	200,000
เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	10,000	20,000
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย	35,000	42,000
ประมาณการหนี้สินระยะสั้น	5,000	4,800
รวมหนี้สินหมุนเวียน	315,100	454,420
รวมหนี้สิน	492,750	692,700
รวมส่วนของเจ้าของและหนี้สิน	1,466,500	1,524,200

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กขค - งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

(แสดงการนำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงบเดียว และจำแนกค่าใช้จ่ายตามหน้าที่)

	หน่วย : พันบาท	
หมายเหตุ	25X2	25X1
รายได้	390,000	355,000
ต้นทุนขาย	(245,000)	(230,000)
กำไรขั้นต้น	145,000	125,000
รายได้อื่น	20,667	11,300
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(9,000)	(8,700)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(20,000)	(21,000)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(2,100)	(1,200)
ต้นทุนทางการเงิน	(8,000)	(7,500)
ส่วนแบ่งกำไรจากบริษัทร่วม ⁽¹⁾	35,100	30,100
กำไรก่อนภาษี	161,667	128,000
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	(40,417)	(32,000)
กำไรสำหรับปีจากการดำเนินงานต่อเนื่อง	121,250	96,000
ขาดทุนสำหรับปีการดำเนินงานที่ยกเลิก	-	(30,500)
กำไรสำหรับปี	121,250	65,500
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น		
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าการดำเนินงานต่างประเทศ ⁽²⁾	5,334	10,667
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย ⁽²⁾	(24,000)	26,667
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด ⁽²⁾	(667)	(4,000)
กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่	933	3,367
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านถาวร	(667)	1,333
ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วม ⁽³⁾	400	(700)
ภาษีเงินได้เกี่ยวกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ⁽⁴⁾	4,667	(9,334)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปี-สุทธิจากภาษี	(14,000)	28,000
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับปี	107,250	93,500

	25X2	25X1
การแบ่งปันกำไร		
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่	97,000	52,400
ส่วนที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	24,250	13,100
	<u>121,250</u>	<u>65,500</u>
การแบ่งปันกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม		
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่	85,800	74,800
ส่วนที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	21,450	18,700
	<u>107,250</u>	<u>93,500</u>
กำไรต่อหุ้น (บาท)		
พื้นฐานและปรับลด	0.46	0.30
ทางเลือกอื่น คือองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสามารถนำเสนอในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยสุทธิจากภาษี:		
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปีหลังภาษี:	25X2	25X1
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าการดำเนินงาน		
ต่างประเทศ	4,000	8,000
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	(18,000)	20,000
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด	(500)	(3,000)
กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่	600	2,700
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการประมาณการตาม		
หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านอายุ	(500)	1,000
ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วม	400	(700)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับปี-สุทธิจากภาษี ⁽⁴⁾	<u>(14,000)</u>	<u>28,000</u>

- (1) หมายถึง ส่วนแบ่งกำไรในบริษัทร่วมที่แบ่งปันให้แก่ผู้เป็นเจ้าของบริษัทร่วม ซึ่งเป็นจำนวนหลังภาษีและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทร่วม
- (2) แสดงตัวอย่างการนำเสนอรวมที่มีการเปิดเผยผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับปีปัจจุบันและการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่น่าเสนอในหมายเหตุประกอบงบการเงิน การนำเสนอโดยใช้จำนวนขั้นต้นถือเป็นทางเลือกหนึ่ง
- (3) หมายถึง ส่วนแบ่งในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วมที่แบ่งปันให้แก่ผู้เป็นเจ้าของบริษัทร่วม ซึ่งเป็นจำนวนหลังภาษีและส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยในบริษัทร่วม
- (4) ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กขค - งบกำไรขาดทุนสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

(แสดงการนำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในสองงบ และจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามลักษณะ)

	หน่วย : พันบาท	
หมายเหตุ	25X2	25X1
รายได้	390,000	355,000
รายได้อื่น	20,667	11,300
การเปลี่ยนแปลงของสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	(115,100)	(107,900)
งานที่ทำโดยกิจการและบันทึกเป็นสินทรัพย์	16,000	15,000
วัตถุดิบและวัสดุสิ้นเปลืองใช้ไป	(96,000)	(92,000)
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน	(45,000)	(43,000)
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	(19,000)	(17,000)
ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	(4,000)	-
ค่าใช้จ่ายอื่น	(6,000)	(5,500)
ต้นทุนทางการเงิน	(15,000)	(18,000)
ส่วนแบ่งกำไรจากบริษัทร่วม ⁽⁵⁾	35,100	30,100
กำไรก่อนภาษี	161,667	128,000
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	(40,417)	(32,000)
กำไรสำหรับปีจากการดำเนินงานต่อเนื่อง	121,250	96,000
ขาดทุนสำหรับปีจากการดำเนินงานที่ยกเลิก	-	(30,500)
กำไรสำหรับปี	121,250	65,500
การแบ่งปันกำไร		
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่	97,000	52,400
ส่วนที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	24,250	13,100
	121,250	65,500
กำไรต่อหุ้น (บาท)		
พื้นฐานและปรับลด	0.46	0.30

(5) หมายถึง ส่วนแบ่งกำไรในบริษัทร่วมที่แบ่งปันให้แก่ผู้เป็นเจ้าของบริษัทร่วม ซึ่งเป็นจำนวนหลังภาษีและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทร่วม

ตัวอย่างงบการเงินของกลุ่มบริษัท กขค - งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

(แสดงการนำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในสองงบ)

	หน่วย : พันบาท	
หมายเหตุ	25X2	25X1
กำไรสำหรับปี	121,250	65,500
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น:		
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าการ		
ดำเนินงานต่างประเทศ	5,334	10,667
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	(24,000)	26,667
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด	(667)	(4,000)
กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่	933	3,367
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการประมาณการตาม		
หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านอายุ	(667)	1,333
ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วม ⁽⁶⁾	400	(700)
ภาษีเงินได้เกี่ยวกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุน		
เบ็ดเสร็จอื่น ⁽⁷⁾	4,667	(9,334)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปี-สุทธิจากภาษี	(14,000)	28,000
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับปี	<u>107,250</u>	<u>93,500</u>
การแบ่งปันกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม		
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่	85,800	74,800
ส่วนที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	21,450	18,700
	<u>107,250</u>	<u>93,500</u>

ทางเลือกอื่นคือ องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสามารถนำเสนอโดยสุทธิจากภาษี อ้างถึง งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่แสดงเป็นตัวอย่างสำหรับการแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายในงบการเงินเดียว

- (6) หมายถึง ส่วนแบ่งในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วมที่แบ่งปันให้แก่ผู้เป็นเจ้าของบริษัทร่วม ซึ่งเป็น จำนวนหลังภาษีและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทร่วม
- (7) ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบ งบการเงิน

กลุ่มบริษัท กขค

การเปิดเผยองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ⁽⁸⁾

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

	หน่วย : พันบาท	
	25X2	25X1
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น		
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าการดำเนินงานต่างประเทศ ⁽⁹⁾	5,334	10,667
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย:		
กำไรที่เกิดขึ้นระหว่างปี	1,333	30,667
หัก การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่สำหรับกำไรที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุน	(25,333)	(4,000)
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด		
กำไร (ขาดทุน) ที่เกิดขึ้นระหว่างปี	(4,667)	(4,000)
หัก การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่สำหรับกำไร (ขาดทุน) ที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุน	3,333	-
หัก การปรับปรุงสำหรับจำนวนที่โอนไปเป็นมูลค่าตามบัญชีเริ่มแรกของรายการป้องกันความเสี่ยง	667	(4,000)
กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่	933	3,367
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านยูนิต	(667)	1,333
ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทร่วม	400	(700)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	(18,667)	(37,334)
ภาษีเงินได้เกี่ยวกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ⁽¹⁰⁾	4,667	(9,334)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปี-สุทธิจากภาษี	(14,000)	28,000

(8) เมื่อกิจการเลือกที่จะนำเสนอด้วยยอดรวมในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ จำนวนการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่และผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับปีปัจจุบันต้องนำเสนอไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

(9) ไม่มีการขายการดำเนินงานต่างประเทศ ดังนั้นจึงไม่มีการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับปีที่มีการนำเสนอ

(10) ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กลุ่มบริษัท กขค

การเปิดเผยผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

หน่วย : พันบาท

	25X2		25X1			
	จำนวนก่อน ภาษี	ผลประโยชน์ (ค่าใช้จ่าย) ภาษี	จำนวนสุทธิ จากภาษี	จำนวน สุทธิจาก ภาษี		
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการ แปลงค่าการดำเนินงานต่างประเทศ	5,334	(1,334)	4,000	10,667	(2,667)	8,000
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	(24,000)	6,000	(18,000)	26,667	(6,667)	20,000
การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด	(667)	167	(500)	(4,000)	1,000	(3,000)
กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่	933	(333)	600	3,367	(667)	2,700
ผลกำไร (ขาดทุน) จากการประมาณ การตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย สำหรับโครงการบ้านอายุ	(667)	167	(500)	1,333	(333)	1,000
ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นใน บริษัทร่วม	400	-	400	(700)	-	(700)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	<u>(18,667)</u>	<u>4,667</u>	<u>(14,000)</u>	<u>37,334</u>	<u>(9,334)</u>	<u>28,000</u>

กลุ่มบริษัท กขค - งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2

หน่วย : พันบาท

	ทุนจดทะเบียน	กำไรสะสม	การแปลงค่าการดำเนินงานต่างประเทศ	สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	การป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด	ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์	รวม	ส่วนได้เสียที่ไม่ได้ควบคุม	รวมส่วนของผู้ถือหุ้น
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 25X1	600,000	118,100	(4,000)	1,600	2,000	-	717,700	29,800	747,500
ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง นโยบายการบัญชี	-	400	-	-	-	-	400	100	500
ยอดคงเหลือที่ปรับปรุงแล้ว	600,000	118,500	(4,000)	1,600	2,000	-	718,100	29,900	748,000
การเปลี่ยนแปลงในส่วน ของผู้ถือหุ้นสำหรับปี 25X1									
เงินปันผล	-	(10,000)	-	-	-	-	(10,000)	-	(10,000)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ รวมสำหรับปี ⁽¹¹⁾	-	53,200	6,400	16,000	(2,400)	1,600	74,800	18,700	93,500

ยอดคงเหลือ ณ วันที่										
31 ธันวาคม 25X1	600,000	161,700	2,400	17,600	(400)	1,600	782,900	48,600	831,500	
การเปลี่ยนแปลงในส่วน										
ของเจ้าของสำหรับปี										
25X2										
การออกหุ้นทุน	50,000	-	-	-	-	-	50,000	-	50,000	
เงินปันผล	-	(15,000)	-	-	-	-	(15,000)	-	(15,000)	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ										
รวมสำหรับปี ⁽¹²⁾	-	96,600	3,200	(14,400)	(400)	800	85,800	21,450	107,250	
โอนไปกำไรสะสม	-	200	-	-	-	(200)	-	-	-	
ยอดคงเหลือ ณ วันที่										
31 ธันวาคม 25X2	650,000	243,500	5,600	3,200	(800)	2,200	903,700	70,050	973,750	

(11) จำนวนที่รวมอยู่ในกำไรสะสมสำหรับปี 25X1 จำนวน 53,200 คือ กำไรที่ปันส่วนให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ จำนวน 52,400 บวกผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านอายุ จำนวน 800 (จำนวน 1,333 หักภาษี 333 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 200) จำนวนที่รวมอยู่ในสำรองจากการแปลงค่า สำรองสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย และสำรองการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด แสดงถึงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของแต่ละองค์ประกอบสุทธิจากภาษี และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม เช่น กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายสำหรับปี 25X1 จำนวน 16,000 คือ จำนวน 26,667 หักภาษี 6,667 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 4,000 จำนวนที่รวมอยู่ในส่วนทุนเกินจากการตีราคาสินทรัพย์จำนวน 1,600 แสดงถึง ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทรวมจำนวน (700) บวกกำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์จำนวน 2,300 (จำนวน 3,367 หักภาษี 667 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 400) กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทรวมเกี่ยวข้องกับกำไรหรือขาดทุนจากการตีมูลค่าสินทรัพย์เท่านั้น

(12) จำนวนที่รวมอยู่ในกำไรสะสมสำหรับปี 25X2 จำนวน 96,600 คือ กำไรที่ปันส่วนให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ จำนวน 97,000 บวกผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านอายุ จำนวน 400 (จำนวน 667 หักภาษี 167 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 100) จำนวนที่รวมอยู่ในสำรองจากการแปลงค่า สำรองสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย และสำรองการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด แสดงถึงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของแต่ละองค์ประกอบสุทธิจากภาษี และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม เช่น กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายสำหรับปี 25X2 จำนวน 3,200 คือ จำนวน 5,334 หักภาษี 1,334 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 800 จำนวนที่รวมอยู่ในส่วนทุนเกินจากการตีราคาสินทรัพย์จำนวน 800 แสดงถึง ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในบริษัทรวมจำนวน 400 บวกกำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์จำนวน 400 (จำนวน 933 หักภาษี 333 และหักส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมจำนวน 200) กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทรวมเกี่ยวข้องกับกำไรหรือขาดทุนจากการตีมูลค่าสินทรัพย์เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างแสดงการกำหนดการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่

แนวทางปฏิบัติ 7 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบแต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

แนวทางปฏิบัติ 8 แนวทางปฏิบัตินี้ได้แสดงให้เห็นถึงการคำนวณการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

แนวทางปฏิบัติ 9 ในวันที่ 31 ธันวาคม 25X0 กลุ่มบริษัท กขค ซื้อหุ้น (ตราสารทุน) จำนวน 1,000 หุ้น ที่ราคา 10 ต่อหุ้น และจัดประเภทเป็นเพื่อขาย มูลค่ายุติธรรมของตราสารดังกล่าว ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25X1 เป็น 12 ต่อหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25X2 มูลค่ายุติธรรมของตราสารดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 15 ต่อหุ้น ตราสารทั้งหมดถูกขายออกไปเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 25X2 ไม่มีการประกาศจ่ายเงินปันผลสำหรับตราสารดังกล่าวในระหว่างที่กลุ่มบริษัท กขค ถือหุ้นอยู่ อัตราภาษีที่นำไปใช้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) คือ ร้อยละ 30

การคำนวณผลกำไร

	ก่อนภาษี	ภาษี	หน่วย : บาท สุทธิจากภาษี
กำไรที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น:			
สิ้นปี วันที่ 31 ธันวาคม 25X1	2,000	(600)	1,400
สิ้นปี วันที่ 31 ธันวาคม 25X2	3,000	(900)	2,100
รวมกำไร	5,000	(1,500)	3,500

จำนวนที่รายงานในกำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X1 และ 31 ธันวาคม 25X2

	25X2	25X1
กำไรหรือขาดทุน:		
กำไรจากการขายตราสาร	5,000	
ค่าใช้จ่ายภาษี	(1,500)	
กำไรสุทธิที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน	3,500	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น:		
กำไรที่เกิดขึ้นระหว่างปี-สุทธิจากภาษี	2,100	1,400
การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่-สุทธิจากภาษี	(3,500)	-
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ ที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	(1,400)	1,400
	2,100	1,400

สำหรับทางเลือกอื่น องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอาจแสดงยอดขั้นต้นของภาษีพร้อมผลกระทบทางภาษีเป็นรายการแยกต่างหาก:

	25X2	25X1
กำไรหรือขาดทุน:		
กำไรจากการขายตราสาร	5,000	
ค่าใช้จ่ายภาษี	(1,500)	
กำไรสุทธิที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน	<u>3,500</u>	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น:		
กำไรที่เกิดขึ้นระหว่างปี	3,000	2,000
การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่	(5,000)	-
ภาษีที่เกี่ยวข้องกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	600	(600)
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ ที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	<u>(1,400)</u>	<u>1,400</u>
	<u>2,100</u>	<u>1,400</u>

ตัวอย่างที่ 3 ตัวอย่างแสดงการเปิดเผยส่วนทุน (ย่อหน้าที่ 134-136)

กิจการที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของสถาบันการเงิน

แนวทางปฏิบัติ 10 ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงถึงการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 134 และ 135 สำหรับกิจการที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดของสถาบันการเงินและไม่มีข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอก ในตัวอย่างนี้กิจการดูแลการรักษาระดับทุน โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง (debt-to-adjusted capital ratio) กิจการอื่นอาจใช้วิธีการอื่นที่แตกต่างกันในการดูแลการรักษาระดับทุน นอกจากนี้ ตัวอย่างที่แสดงนี้ค่อนข้างง่าย กิจการต้องตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ของกิจการว่าต้องเปิดเผยข้อมูลเพียงใดจึงจะเพียงพอตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 134 และ 135

ข้อเท็จจริง

กลุ่มบริษัท ก ผลิตและขายรถยนต์ โดยกลุ่มบริษัท ก ประกอบด้วยบริษัทย่อยที่ให้บริการสินเชื่อแก่ลูกค้าในลักษณะของสัญญาเช่า และกลุ่มบริษัท ก ไม่มีข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอก

ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ของกลุ่มในการจัดการส่วนทุน

- เพื่อรักษาความสามารถของกิจการในการดำเนินงานต่อเนื่อง เพื่อที่กิจการสามารถให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นและผลประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ต่อไป
- เพื่อให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมแก่ผู้ถือหุ้นโดยกำหนดราคาสินค้าและบริการให้สัมพันธ์กับระดับของความเสี่ยง

กลุ่มกิจการได้กำหนดจำนวนทุนตามสัดส่วนของความเสี่ยง กลุ่มกิจการจัดการโครงสร้างทุนและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามสถานะเศรษฐกิจและลักษณะของความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงเพื่อที่จะรักษาและปรับปรุงโครงสร้างทุน กลุ่มกิจการอาจปรับปรุงจำนวนเงินปันผลจ่ายให้กับผู้ถือหุ้น การคืนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น การออกหุ้นใหม่ และการขายสินทรัพย์เพื่อลดหนี้สิน

กลุ่มกิจการดูแลการรักษาระดับทุน โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุงเหมือนกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน อัตราส่วนดังกล่าวคำนวณโดย หนี้สินสุทธิหารด้วยทุนปรับปรุง หนี้สินสุทธิตามคำนวณโดยหนี้สินรวม (ด้วยจำนวนที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน) หักด้วยเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ทุนปรับปรุง ประกอบด้วยรายการในส่วนของเจ้าของทุกรายการ (เช่น ทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย กำไรสะสม และส่วนเกินทุนจากการตีมูลค่าสินทรัพย์) รวมถึงหุ้นกู้ด้อยสิทธิบางประเภท แต่ไม่รวมถึงรายการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดในส่วนของเจ้าของ

ในระหว่างปี 2550 กลยุทธ์ของกลุ่มกิจการยังคงต้องรักษาระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง (เป็นกลยุทธ์เช่นเดียวกับปี 2549) ในระดับที่ต่ำกว่าในช่วง 6 ต่อ 1 ถึง 7 ต่อ 1 เพื่อที่จะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินที่มีต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม โดยต้องรักษาอันดับความน่าเชื่อถือไว้ที่ระดับบีบี อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 และ 31 ธันวาคม 2549 มีดังนี้

	หน่วย : ล้านบาท	
	31 ธันวาคม 2550	31 ธันวาคม 2549
หนี้สินรวม	1,000	1,100
หัก เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	(90)	(150)
หนี้สินสุทธิ	910	950
ส่วนของเจ้าของรวม	110	105
บวก ตราสารหนี้ด้อยสิทธิ	38	38
หัก จำนวนที่รับรู้ในส่วนของเจ้าของที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด	(10)	(5)
ทุนปรับปรุง	138	138
อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุง	6.6	6.9

การลดลงของอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนปรับปรุงในระหว่างปี 2550 มีสาเหตุเบื้องต้นมาจากการลดลงของหนี้สินสุทธิซึ่งเกิดจากการขายบริษัทย่อย ข ผลของการลดลงของหนี้สินสุทธิทำให้ความสามารถในการทำกำไรดีขึ้น การจัดการเกี่ยวกับการรับชำระหนี้มีระดับลดลง และเงินปันผลจ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 2.8 ล้านบาท ในปี 2550 (จาก 2.5 ล้านบาท ในปี 2549)

กิจการที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนจากภายนอก

แนวทางปฏิบัติ 11 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 135.5 เมื่อกิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนจากภายนอกในระหว่างงวดบัญชี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในย่อหน้าที่ 134 และ 135

ข้อเท็จจริง

กิจการ ก ให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้า และมีข้อกำหนดที่จะต้องรักษาระดับทุนจากหน่วยงานกำกับดูแล ข ระหว่างปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2550 กิจการ ก ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด กิจการ ก ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนดังกล่าวในงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2550

ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล

กิจการ ก นำส่งผลตอบแทนทุนตามข้อกำหนดในไตรมาสที่ 3 สำหรับวันที่ 30 กันยายน 2550 ในวันที่ 20 ตุลาคม 2550 ณ วันนั้น ทุนตามข้อกำหนดของกิจการ ก ต่ำกว่าข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด 1 ล้านบาท ดังนั้น กิจการ ก ต้องนำส่งแผนงานในการเพิ่มระดับทุนให้ เป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล กิจการ ก ส่งแผนงานที่จะขายหลักทรัพย์ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดบางส่วนในไตรมาสที่ 4 ปี 2550 ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวมีมูลค่าตามบัญชี 11.5 ล้านบาท โดยในไตรมาสที่ 4 ปี 2550 กิจการ ก ได้ขายกลุ่มเงินลงทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่จำนวน 12.6 ล้านบาท และสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในการรักษาระดับทุนตามที่หน่วยงานกำกับดูแล ข กำหนด